

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 07-08-2019		
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa:	UP/II-034-02/19-01/485	
Ur. broj:	383-01/19-2	
Poslovni broj: UsII-340/19-7		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Sun Adria d.o.o., Rijeka, Bartola Kašića 18, kojeg zastupaju opunomoćenici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Vukić, Jelušić, Šulina, Stanković, Jurcan i Jabuka iz Rijeke, N. Tesle 9/V-VI, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Županijske lučke uprave Opatija-Lovran-Mošćenička Draga, Opatija, Viktora Cara Emina 3, koju zastupaju opunomoćenici odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Vojko Braut i Petar Petrinić iz Rijeke, Ivana Grohovca 1, radi odbačaja žalbe u postupku javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 26. srpnja 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/485, urbroj: 354-01/19-4 od 28. svibnja 2019.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbačena je tužiteljeva žalba zbog nedostatka pravnog interesa. Radi se o žalbi protiv odluke naručitelja, zainteresirane osobe Županijska lučka uprava Opatija-Lovran-Mošćenička Draga iz Opatije, o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F2-0012891, predmet nabave: radovi na dogradnji obale i izgradnji obalne šetnice u Mošćeničkoj Dragi.

Tužitelj osporava rješenje tuženika u cijelosti, zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj opisuje postupak javne nabave, a ne dovodi u pitanje razloge zbog kojih je isključena njegova ponuda, već navodi razloge zbog kojih nije mogla biti odabrana ponuda odabranog ponuditelja. Dalje navodi da kod njega postoji pravni interes iz članka 401. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) – dalje: ZJN 2016, za dobivanje ugovora o javnoj nabavi jer je podnio pravovremenu i valjanu ponudu, a činjenica da ista premašuje procijenjenu vrijednost, ne predstavlja nedostatak

pravnog interesa. Smatra da ocjena njegove ponude valjanom predstavlja utvrđenje postojanja pravnog interesa, a time i ispunjavanje procesnih pretpostavki za podnošenje žalbe. U odnosu na procesnu pretpostavku da je ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnog kršenja subjektivnih prava, ističe da je žalbenim prigovorima osporio valjanost odabrane ponude zbog čega bi, zbog nezakonitosti odluke o odabiru, mogao pretrpjeti štetu. Poziva se na obrazloženje iz odluke tuženika klasa: UP/II-034-02/15-01/787, urbroj: 354-01/15-9 od 13. listopada 2015. Zaključno, smatra da je tuženik trebao utvrditi postojanje pravnog interesa tužitelja te poništiti javni natječaj, sukladno odredbi članka 298. stavak 8.i 9. ZJN-a 2016, osim u slučaju da javni naručitelj ima ili će imati osigurana sredstva. Predlaže sudu da poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu i u bitnome navodi da je postojanje pravnog interesa iz članka 401. ZJN-a 2016 procesna pretpostavka za postupanje po žalbi koju utvrđuje po službenoj dužnosti. S tim u svezi ukazuje na odredbu članka 403. stavka 2. ZJN-a 2016 prema kojoj je žalitelj obvezan dokazati postojanje procesnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe. Oспорava navod tužitelja da je nedostatak pravnog interesa utvrđen jer njegova ponuda premašuje procijenjenu vrijednost nabave i osigurana sredstva te navodi da njegova ponuda nije ocijenjena valjanom. To stoga što pregled i ocjena ponuda nije okončana tabličnim prikazom Analitičkog pregleda ponuda (gdje je valjanost ponude tužitelja označena sa DA), nego je naručitelj u nastavku pregleda i ocjene ponuda utvrdio postojanje razloga za odbijanje tužiteljeve ponude. Navodi da činjenica predaje ponude ne znači da tužitelj ima i pravo na žalbu nego se nedostatak pravnog interesa (i prava na žalbu) ogleda u činjenici da žalbom nije osporavao razlog odbijanja njegove ponude u predmetnom postupku. Poziva se na odredbu članka 404. stavka 1. ZJN-a 2016 te navodi da je tužitelj bio dužan u žalbi izričito osporiti razloge odbijanja njegove ponude, što nije učinio, dok on, po službenoj dužnosti pazi samo na postupovne pretpostavke i osobito bitne povrede iz članka 404. stavka 2. istoga zakona. Još navodi da se pravni interes utvrđuje u svakom konkretnom predmetu, da tužitelju nije mogla nastati šteta jer sve i da je o žalbi odlučeno meritorno i pozitivno, ne bi u konkretnom postupku mogla biti odabrana njegova ponuda jer je odbijena, a tužitelj žalbom nije osporavao razloge odbijanja. Poziva se na odluke ovoga suda broj: UsII-120/19 i UsII-112/19 obje od 7. ožujka 2019. Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev, a podredno da sam riješi stvar.

Zainteresirana osoba, naručitelj, u odgovoru na tužbu ističe da tužitelj nije aktivno legitimiran za podnošenje tužbe jer ta legitimacija proizlazi iz legitimacije za podnošenje žalbe. Poziva se na tumačenje o dokazivanju pravnog interesa za izjavljivanje žalbe koje je izdala Uprava za sustav javne nabave 7. lipnja 2019. i prema kojemu: „Pravo na žalbu na odluku o odabiru ima ponuditelj koji je podnio valjanu ponudu te koji uz to osporava valjanost ponude odabranog ponuditelja odnosno svih ponuda koje su ocijenjene valjanima, a rangirane su ispred žaliteljeve. Također, pravo na žalbu na odluku o odabiru ima i ponuditelj čija ponuda nije ocijenjena valjanom, ako isti osporava ocjenu naručitelja o nevaljanosti njegove ponude te koji uz to osporava valjanost ponude odabranog ponuditelja ili čija bi ponuda, na temelju kriterija za odabir ponude, bila najpovoljnija“. Poziva se na odredbe članka 3. stavka 1. točaka 13. i 36. ZJN 2016 koje propisuju, između ostalog, što je valjana i neprihvatljiva ponuda te ističe da tužiteljeva ponuda prelazi osigurana sredstva za 1.436.014,00 kuna, odnosno za 20%, zbog čega se smatra neprihvatljivom, a kad je

neprihvatljiva ne može se smatrati valjanom. Navodi da se radi o omašci u tablici u kojoj je ponuda tužitelja ocijenjena valjanom jer je iz daljnjeg obrazloženja jasno da je ocijenjena neprihvatljivom. Navodi i da tužitelj nije obrazložio na koji način mu je nastala ili mogla nastati šteta te da ne raspolaže dostatnim sredstvima za prihvaćanje tužiteljeve ponude. Predlaže sudu da tužbeni zahtjev odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Time što je tuženik odbacio tužiteljevu žalbu, nije povrijedio zakon na njegovu štetu. Prilikom donošenja odluke tuženik je razmotrio sva bitna pitanja te za odluku dao valjane i iscrpne razloge, utemeljene na podacima spisa predmeta i na odgovarajućim odredbama ovdje mjerodavnog propisa.

Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je naručitelj ocijenio da je tužiteljeva ponuda valjana, ali je neprihvatljiva jer iznosom premašuje procijenjenu vrijednost nabave (što je među strankama nesporno).

Ovakvo postupanje naručitelja nije u cijelosti u skladu s odredbama ZJN 2016. Naime, prema odredbi članka 3. točka 36. ZJN 2016., valjana je svaka ponuda koju je pravodobno podnio ponuditelj koji nije isključen iz postupka javne nabave i ispunjava kriterije za odabir gospodarskog subjekta te koja nije nepravilna, neprihvatljiva ili neprikladna. Neprihvatljiva ponuda je svaka ponuda čija cijena prelazi planirana, odnosno osigurana novčana sredstva naručitelja za nabavu ili ponuda ponuditelja koji ne ispunjava kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta (točka 13. članka 3.).

U situaciji kad je naručitelj utvrdio da je ponuda tužitelja neprihvatljiva, morao ju je ocijeniti nevaljanom, a ne valjanom. S tim u svezi, tužitelj je osporavao valjanost ponude odabranog ponuditelja, a ne ocjenu naručitelja o nevaljanosti njegove ponude. Unatoč tome nedostatku, tužitelju je moralo biti jasno, jer je to navedeno u zapisniku, da je njegova ponuda neprihvatljiva pa je mogao osporavati ocjenu i u tom pravcu.

Nije bilo osnove da tuženik, u konkretnom slučaju, usvoji žalbu i poništi odluku o odabiru, kako je tužitelj predložio u žalbi. Žalitelj je, sukladno odredbi članka 403. stavak 2. ZJN 2016, obvezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi. S druge strane, ovlasti tuženika u žalbenom postupku propisane su odredbom članka 425. stavak 1. ZJN 2016., a radnja naručitelja zahvaćena nezakonitošću nije od utjecaja na drukčije rješenje stvari i nije osobito bitna povreda iz članka 404. stavka 2. ZJN 2016.

Odredbom članka 401. stavak 1. ZJN-a 2016 propisano je da pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava.

Tužitelj nije dokazao postojanje pretpostavki iz članka 401. stavak 1. ZJN-a 2016. Njegova ponuda je odbijena kao neprihvatljiva, a on žalbenim razlozima niti ne osporava razloge zbog kojih je njegova ponuda odbijena. Ponuda koja premašuje procijenjenu vrijednost je neprihvatljiva, zbog čega je nevaljana te, u takvoj situaciji, nedostaje pravni interes za izjavljivanje žalbe. S obzirom da pretpostavke iz članka 401. stavka 1. ZJN 2016. moraju biti ispunjene kumulativno, kad nije utvrđen pravni interes, nije niti potrebno dokazivati moguću štetu.

Okolnost što tužitelj nije dokazao pravni interes za podnošenje žalbe ne znači da nije aktivno legitimiran za podnošenje tužbe, odnosno pokretanje upravnog spora. Prema odredbi članka 434. stavak 1. ZJN 2016, protiv odluke Državne komisije nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 26. srpnja 2019.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpisavka – ovlaštena službenik:

Dijana Nemčić